

Вітаємо учасників сьогоднішніх Святих літургій - шановних парафіян та милих наших гостей. В наших молитвах не забуваймо на тих, які з причин старості, немочі чи інших не в силі сьогодні бути з нами. Молімось і за тих, які нехтують сьогоднішнім Богослуженням.

ВІТАЄМО в нашій парафії о. д-ра Данила Куця, Пані Добродійку Моніку й їхніх діточок Анну, Дмитра і Івана. Отця Данила Владика Давид призначив на сотрудника в нашій парафії, щоб не діліми, святами й по потребі співлужив в нашій парафії. Зі сьогоднішнім днем починається його служіння.

ВІДЗНАЧЕННЯ 25-ЛІТТЯ СВЯЩЕНСТВА НАШОГО ВЛАДИКИ КИР ДАВИДА відбудеться у неділю 8 вересня в церкві св. Василія. Свята Літургія о 2:00 годині пополудні, а прийняття в залі св. Василія о 3:30 пополудні. Інформація на тел.: 780-424-5496.

УКРАЇНСЬКЕ МУЗИЧНЕ ТОВАРИСТВО ПОВІДОМЛЯЄ:

-Доповідь професора Юрченка, музиколога з Києва, про композитора Максима Березовського 14 серпня о 7:00 годині вечора в Інституті св. Івана, 11024-82 Ave.

-Концерт семінару українських хорових диригентів в неділю 18 серпня о 3:00 пополудні в Muttart Hall, Alberta College 10050 MacDonald Drive. Вступ: добровільма датка.

ПАРОХА НЕ БУДЕ ВДОМА від 7-17 серпня. В потребі прислуги священика подаватися до о. Данила Куця на тел.: 780-224-3372 або 780-569-4566.

БЮЛЕТЕНУ - ВІСТІЙ ДЛЯ ВІРНИХ у наступну неділю не буде.

ОПОВІДИ. Наміряють вступити в подружний стан:

Грегори Андрій Даниїл, син Івана Мирослава і Лесі Анни Чупіль, належить до Української Греко-Католицької Церкви, замешканий в Едмонтоні та **Бабій Марія**, доня Михайла і Оксани Кланічки, належить до Української Греко-Католицької Церкви, замешкана в Едмонтоні. Оповідь 2-а.

ЖЕРТВИ. На загальні церковні потреби: 1,000.00 дол. Розалія Джонсон з нагоди похорону Ани Маслій; 200.00 дол. Володимир Урбан за здоров'я батька Дмитра та Боже благословення для Сина Михайла; 100.00 на будівельний фонд д-р Богдан Медвідський.

На Патріарший собор 100.00 дол. Марія Николук. Жертводавцям щиро дякуємо.

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ. Понеділок(5): в намірі дародавця - Лілея

Вівторок(6): + Софія і Сильвестр - Осипа і Іван Телега

П'ятниця(9): + Михайло - Софія і Іван Вапляк; **Субота(17)** + Андрій Гринда - Легатова

МОЛИТВА

Катехит питав дітей, чи вони моляться. - "Скажи нам, чи ти відмовляєш вечірні молитви?" - "Так звичайно"- відповів хлопчина. - "А вранці також молишся?" - продовжив катехит. - "Ні!" - відповів хлопчина. - "Чому не молишся вранці?" - "Бо вдень я нічого не боюся".

Нерідко лише страх змушує нас до молитви. Це принижує Бога і нас.

Завдяки молитві сходить сонце. Молитва, постійна і кріпка, хай якою мовою промовлена, знає, що по той бік є Хтось, хто на неї чекає, Хтось, хто її слухає.

/Бруно Фереро: "365 Коротких історій для душі"/

Люди звичайно не розуміють що то є віра, релігія, або Церква. Думають, що ті три поняття означають те саме. А це три інакші речі. Церква займається справою віри і поживляє релігійне життя своїх вірних, але вона не є релігією, а об'єкт віри.

ВІРА - каже св. апостол Павло - **"є заперукою того, чого сподіваємося, - доказ речей невидимих"** (Євр.11,1). Віра - світло в оці в надприроду. Як очі наші сприймають світло, кольори й простір, так само віра світло для душі - надприродне пізнання. Вірою людина сприймає надприроду, вічність, світ духа. Вона бо - певність і **"доказ речей невидимих"**. Певність така несхитна, що за віру людина йде на муки й вмирає за віру. Віра пізнає невидимого Бога. Пізнання тут не так розумом, як серцем. Розум хоче розуміти, але людина розумом не схопить безмежного Бога - чистого духа. Віра освячує розум; а розум дає переконання, стійкість, дає достовірність вірі, як пізнанню надприроднім.

Віра каже, що Бог є, що небо є, що вічність є, що пекло є та, що душа є безсмертна. Воля тоді прагне посісти Бога, спонукує серце любити. А Бог - Любов, тому хто любить знає Бога. Тут розпочинається релігійність.

РЕЛІГІЯ - знов поєднує те, що гріх роз'єднав. Релігія знов поєднує людей з Богом; людей з людьми та заводить мир, спокій, також поєднує людину в її нутрі. Релігія - інакша назва - стежка, що веде до Бога.

Віра каже, що Бог існує. Релігія дає засоби, як жити для Бога і з Богом в мирі, та як дійти й здобути Небесне Царство в небі. Релігія вимагає віри: **"Хто приступає до Бога, мусить вірити, що він існує"** (Євр.11,6). Віра, як вияв сили Божого життя, вимагає релігії, аби рости й жити, бо жити - це рости! Віра сила Божого життя. Релігія - практика віри. Віра, надприродне пізнання Бога і речей невидимих. Релігія прагне посісти Бога, це палке стремління й задушевне бажання дійти до Бога, з Ним завжди бути й для єдиного Бога жити.

Віра, як об'єктивний дар, існує поза людською свідомістю, і не залежно від того, чи хтось її прийняв, як дар Божий, чи про віру думає; вона є дійсністю об'єктивною, доки хтось актом своєї волі не подопче її, не стане безвірком. Бути віруючим християнином, значить визнавати об'єктивну віру, нею жити, переживати правди св. Віри, що нам дає Боже Об'явлення через Церкву. А віру практикується релігією. Приняття віри вимагає релігії, щоб рости, бути все більше живою й діяльною та самоутведжуватися.

Віра й релігія нерозривні речі духовного життя. Релігія без віри - немислима. А й віра без релігійності не буде жити. Віра, як сила, мусить коринитися в освятній благодаті, яку вона виявляє, аби бути сильною - вимагає поєднання з Богом - релігією.

Суть релігійності - це зв'язок, спілкування, співвідношення та єдність з Богом. Вона проявляється великим бажанням і задушевленим прагненням Абсолюту - прагненням Бога. Релігія, як стремління - це сильне бажання і непоборний потяг таки посісти Бога - уволодіти Його блаженством.

Життя, як постійний рух і розвиток, не може стояти на місці. Життя росте, або нидіє. Віра міцніє, збільшується, як надприродна сила релігійним життям.

Релігія, не є ситуація чи постійне становище в душі людини. Вона бо чисто духовна праця. Релігійність це чистота, моральна схильність до побожності. Релігію треба практикувати побожними практиками. Три є головні релігійні практики: **молитва, піст і милостиня.**

/ "СИЛА ХРИЩЕННЯ"/